

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 17/11/2023

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 8

ĐỀ XƯƠNG HIẾU ĐẠO VÀ SƯ ĐẠO

(BÀI 1)

Người học Phật nếu không bắt đầu sự nghiệp tu học trên nền tảng “hiếu đạo và sư đạo” thì cho dù có tiếp nhận giáo dục Phật Đà cũng không thể có thành tựu.

Đây chính là kết luận mà Hòa Thượng đưa ra sau nhiều năm đề xướng giáo dục Phật Đà với người tiếp cận rất đông và sách in rất nhiều nhưng thành tựu như mong muốn vẫn còn hạn chế.

Hòa Thượng nói nếu không cắm gốc trên nền tảng “Tịnh Nghiệp Tam Phước”, trong đó phước thứ nhất là “Hiếu Dưỡng Phụ Mẫu, Phụng Sự Sư Trưởng, Trì Tâm Bất Sát, Tu Thập Thiện Nghiệp” thì “**Tu học bất kỳ pháp môn nào cũng không có kết quả**”.

Hòa Thượng khẳng định: “**Phật Pháp chú trọng ở chỗ dưỡng lão. Đây là thực tiễn Tịnh Nghiệp Tam Phước. Giáo huấn này là nền tảng căn bản của cả thầy Phật pháp. Nếu như không ở trên việc này mà hạ công phu thì bạn niệm Phật cũng không thể vãng sanh.**”

Thế Giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của hiếu kính mà người tu học không xây dựng hiếu kính thì không thể về cõi Cực Lạc. Từ lâu, rất nhiều tông phái lơ là và chỉ nhắc qua loa tới việc này. Nếu thiếu nền móng thì càng xây dựng lên cao sẽ càng dễ bị sụp đổ.

Một trong những người học trò mà Hòa Thượng tâm đắc là Thầy giáo Thái Lễ Húc, người đã giảng 40 tập “*Con Đường Dẫn Đến Hạnh Phúc Nhân Sinh*” nói rõ về hiếu và kính, về chuẩn mực làm người. Tại các buổi giảng, Hòa Thượng đều ngồi dưới lắng nghe học trò mình. Ngài cho biết là đã nghe qua bộ giảng giải này 10 lần. Điều này cho thấy Hòa Thượng xem trọng “hiếu đạo và sư đạo” đến mức nào.

Những năm đầu, Hòa Thượng tích cực phát huy mạnh giáo dục nhân quả thông qua giảng giải Liễu Phàm Tứ Huấn và An Sĩ Toàn Thư.

Thời trung niên, Ngài mạnh mẽ đề xướng giáo dục Phật Đà với “*Một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng*”. Ngài giảng nhiều bộ Kinh và luôn chỉ điểm người nghe hướng đến Tịnh Độ vì phù hợp với căn tính chúng sanh thời Mạt Pháp. Các pháp tu khác thì việc thực chứng gần như là không có.

Lúc lão niên, Ngài đã thấy tầm quan trọng của bộ Kinh Vô Lượng Thọ đối với chúng sanh thời hiện đại với điểm nhấn là nền tảng “hiếu đạo và sư đạo”. Ngài nói rằng nếu như có thể hoàn toàn quyết định thì Ngài chỉ giảng một bộ Kinh này. Tuy nhiên, các đạo tràng khắp nơi mời Ngài giảng Kinh Địa Tạng mà Kinh Địa Tạng nói về hiếu đạo nên ngài đồng ý. Có nơi mời Ngài giảng Kinh Bát Nhã, Ngài cũng đồng ý vì bộ Kinh này giúp hành giả tu Tịnh Độ phá chấp. Hơn nữa, trong quá trình giảng, Ngài khéo léo chỉ cho họ con đường đi sang Tịnh Độ.

Những năm cuối đời, Ngài tích cực đề xướng nền tảng “hiếu đạo và sư đạo”.

Cho nên trong nhiều năm qua, Hòa Thượng đã thực tiễn giáo dục của Phật Đà thông qua việc đề xướng xây dựng viện dưỡng lão. Điều này chính là đang thực hiện phước thứ nhất trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” bao gồm “Hiếu Dưỡng Phụ Mẫu, Phụng Sự Sư Trưởng, Từ Tâm Bất Sát, Tu Thập Thiện Nghiệp”

Trong tinh thần đó, nhân Ngày Hiến Chương Nhà Giáo Việt Nam, chúng ta đã tổ chức buổi Lễ Kỷ Niệm mang tên “Hạnh Phúc nghề Thầy” nhằm mang tâm thành kính nhất tri ân tất cả các vị Thầy ở quá khứ, hiện tại và tương lai.

Tháng 11 đến, mang lại rất nhiều niềm vui cho chúng ta. Đó là câu chuyện về một bác sỹ đã gửi thư xin giáo trình chữ Hán, hứa sẽ không bỏ cuộc và sẽ gặp Thầy đến bài học cuối cùng. Anh ấy nói: “Con thấy Thầy dạy chữ Hán nhưng lại dạy cả cách làm người và dạy cả Phật Pháp nữa!”

Hay câu chuyện về tinh thần “tôn sư trọng đạo” của một người học trò 62 tuổi quê mùa nhưng có tâm kính trọng Thầy một cách đặc biệt. Ông nói: “Con nghe rất nhiều người giảng, nhưng Thầy giảng rất có tâm, nên con nguyện học đủ 100 bài thì phải tìm Thầy. Không đi tìm Thầy thì chết không nhắm mắt.” Chúng tôi cũng thành toàn cho tâm cung kính của ông và chúng tôi cũng lặn lội tìm đến nhà ông nhằm khích lệ niềm tin đối với Phật Pháp và tinh thần sư đạo của ông.

Khi đến dự lễ kỷ niệm, ông mới biết tôi là ai. Ông chỉ gặp tôi trên mạng với dáng gầy gò vì khi đó tôi bệnh rất nặng, đứng mà vẫn phải vịn vào bàn. Ông và người bác sỹ đó đã cho chúng ta thấy tinh thần sư đạo đáng để chúng ta học tập. Một tinh thần cầu học không vụ lợi, hoàn toàn chân thành. Họ đến với bài học, nguyện phải học, tiến tới học tập rồi nhất quyết đi tìm Thầy của mình.

Tháng 11 cũng thật xúc động khi năm nào cũng thế, cứ đến ngày lễ tết là những người học trò xưa, tuy chỉ là những người công nhân nghèo chưa một lần nghe tôi giảng, lại không bao giờ quên Thầy của mình, bao nhiêu năm đều như thế. Thật đáng cho chúng ta học hỏi! Họ nói: “Con nghĩ Thầy là Thầy của con thì mãi là Thầy thôi!” Đây chính là tinh thần sư đạo.

Một người với tinh thần tôn sư trọng đạo, tôn kính Phật, tôn kính Thầy cộng thêm tâm thuần phác đôn hậu như thế này mà niệm Phật thì rất là chắc chắn. Hòa Thượng nói

chỗ này người học Phật phải nhớ: “***Nếu không phát huy tinh thần học tập sư đạo và hiểu đạo thì bạn niệm Phật sẽ không vãng sanh và tu học bất cứ pháp môn gì cũng không có kết quả***”.

Tuy nhiên, ngày nay có người sau khi thẩm định lời dạy của Hòa Thượng đã “*cắt chương đoạn ngữ*” hướng dẫn sai người khác khiến người ta tuy niệm Phật mà lại bài bác “*hiếu đạo và sư đạo*”.

Hoặc có người muốn khai thác nội dung Hòa Thượng nói về hộ niệm nên đã cắt xén, lấy bỏ hoặc gom lại nhiều đoạn khiến người đọc cảm giác như Hòa Thượng đang đề xướng việc này. Người học Phật mà làm như vậy thì hoàn toàn không đúng!

Hoặc có người nghe pháp Hòa Thượng, đề xướng Hòa Thượng nhưng thực chất lại mượn bậc tu hành có đạo hạnh để làm tấm bình phong. Họ tự nói ra và bảo đó là Hòa Thượng nói. Những người này đều đã bị yêu ma quỷ quái dẫn dụ đi rồi.

Thậm chí có người cực kỳ chấp trước khô cứng việc không ăn hành tỏi cho rằng ăn là phạm giới và niệm Phật sẽ không còn thanh tịnh. Hòa Thượng từng giảng trong bài: “*Phật Pháp Viên Dung Không Chướng Ngại*” rằng loại thực phẩm này dễ tăng sân giận và tính dục nên cần hạn chế với người trẻ, nhất là người tu hành. Còn người già cơ thể suy yếu, hành tỏi giúp dương hóa cơ thể, kháng ngự được với lạnh và vi khuẩn xâm nhập. Hòa Thượng cũng từng nói là khi ở Thư viện Đài Bắc, chỗ bà Hàn Quán Trưởng, chính Ngài mỗi tuần ăn 1-2 tép tỏi sống.

Chuyện “*cắt chương đoạn ngữ*” hay hiểu sai lời dạy của Hòa Thượng rồi bài bác “*hiếu đạo và sư đạo*” cho thấy họ đã quên mất chương cuối trong “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”. Bên cạnh việc nói rõ sự lý nhân quả và giáo dục của Phật Đà, Hòa Thượng đến chương này là đề xướng “*hiếu đạo và sư đạo*”.

Hướng giáo dục này chuẩn mực sát sườn với Kinh điển, đặc biệt là hoàn toàn phù hợp với Kinh Vô Lượng Thọ. Vậy thì chúng ta không có gì để nghi ngại./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*